ՀՍՍՀ ԳԻՏՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԻ ԱԿԱԴԵՄԻԱՅԻ ՏԱՐԵԿԱՆ ԸՆԴՀԱՆՈՒՐ ԺՈՂՈՎԸ

Դեկտեմբերի 12-ին Երևանում տեղի ունեցավ Հայկական ՍՍՀ գիտությունների ակադեմիայի տարեկան ընդհանուր ժողովը։

Ժողովը ներածական խոսքով բացեց ակադեմիայի պրեզիդենտ, ակադեմիկոս Վ. Հ. Համբարձումյանը։ Հասարակության զարգացման գործում գիտության դերի բարձրացումը, որը մեր օրերում ընդհանուր է ամբողջ աշխարհի համար,— ասաց նա,— առանձնապես կարևոր է տնտեսական առաջընթացի ուղիով վստահորեն քայլող Հայկական Սովետական Սոցիալիստական Հանրապետության համար։ Այնուհետև պրեզիդենտը խոսեց գիտության պլանավորման հարցերի մասին, նշեց, որ անհրաժեշտ է մեր հանրապետությունում ուժերն ու միջոցները կենտրոնացնել գիտական այն ուղղությունների վրա, որոնք բավականաչափ բազա ունեն կամ էական դեր են խաղում ժողովրդական տնտեսության զարգացման ասպարեզում։ Պետք է առաջին պլանում լինի գիտական հետազոտությունների որակի բարձրացման հարցը։ Սխալ կլիներ կարծել, թե մեր գիտնականների ներկա մակարդակը և նրանց աշխատանքի արդյունավետությունը համապատասխանում են հարաճուն պահանջներին։ Լինում են դեպքեր, երբ մենք կոլեկտիվի կամ առանձին գիտնականների առջև խնդիր ենք դնում, դրա լուծման համար միջոցներ ենք հատկացնում, իսկ հետո մոռանում ենք վերահսկել ընթացքը, չենք պահանջում արդյունքներ։ Առանձին ինստիտուտների և լաբորատորիաների աշխատանքում թույլ են տրվում անջատվածություն, դանդաղկոտություն, թույլ է կապը պրակտիկայի հետ։

Այնուհետև պրեզիդենտը անդրադարձավ հանրապետությունում գիտության նոր ուղղությունների զարգացման հարցերին, որոնք նպաստում են հետագա տեխնիկական առաջադիմությանը և ժողովրդա-տնտեսական պլանների կատարմանը։

«Ռուսաստանի պատմական դերը հայ ժողովրդի ճակատագրում» զեկուցումով հանդես եկավ Հայկական ՍՍՀ գիտությունների ակադեմիայի ակադեմիկոս Ծ. Պ. Աղայանը։

— Ռուս մեծ ժողովուրդը հսկայական դեր է խաղացել հայ ժողովրդի կյանքում,— ասաց նա։— Երբ հայ ժողովրդի պատմության մեջ XX դարի մեծագույն իրադարձությունը սովետական իշխանության հաստատումն է, ապա XIX դարի կարևորագույն իրադարձությունը եղավ Արևելյան Հայաստանի միացումը Ռուսաստանին։ Դա բացառիկ դեր խաղաց մեր ժողովրդի տնտեսական և կուլտուրական կյանքում, դրա հետևանքով հայ ժողովուրդը հնարավորություն ունեցավ մասնակցելու Վ. Ի. Լենինի գլխավորած հեղափոխական պայքարին։ Այնուհետև զեկուցման մեջ խոսվեց Հայաստանում սովետական իշխանության հաստատման պատմության, նրա առանձին դրվագների և իրադարձությունների մասին, բերվեցին բազմաթիվ փաստեր, որոնք վկայում են այն մեծ, անշահախնդիր օգնությունը, որը Հայաստանին ցույց տվեցին Սովետական Ռուսաստանը և Անդրկովկասի հարևան հանրապետությունները։ Ռուս և հայ ժողովուրդների դարավոր բարեկամությունը մեր ժողովրդին հնարավորություն տվեց իրականացնել սոցիալական ու ազգային ազատագրության՝ դարերով փայփայված երազանքը, հասնել իսկական վերածնության ու բարգավաճման։

Ընդհանուր ժողովում տեղի ունեցան Հայկական ՍՍՀ գիտությունների ակադեմիայի նոր իսկական անդամների և թղթակից-անդամների ընտրություններ։ Ակադեմիայի իսկական անդամներ ընտրվեցին՝ Լ. Հ. Միրզաբեկյանը («Ռադիոֆիզիկա և էլեկտրոնիկա»), Վ. Հ. Ղազարյանը («Բուսաբանություն և բույսերի ֆիզիոլոգիա»), Բ. Ն. Առաքելյանը («Հնագիտություն»), Գ. Բ. Ջահուկյանը («Լեզվաբանություն»)։ Թղթակից-անդամներ ընտրվեցին՝ Ն. Հ. Առաքելյանը («Մաթեմատիկա»), Ս. Գ. Մացոյանը («Քիմիա»), Վ. Բ. Ֆանարջյանը («Մարդու և կենդանիների ֆիզիոլոգիա»), Հ. Գ. Բակլավաջյանը («Մարդու և կենդանիների ֆիզիոլոգիա»), Է. Գ. Աֆրիկյանը («Միկրոբիոլոգիա»), Գ. Խ. Սարգսյանը («Արևելագիտություն»), Ռ. Վ. Զարյանը («Արվեստաբանություն»), Է. Մ. Ջրբաշյանը («Գրականագիտություն»)։ Հայկական ՍՍՀ գիտությունների ակադեմիայի օտարերկրյա անդամ ընտրվեց Փափազ Չաուլզ Հուշը (ԱՄՆ, «Ռադիոֆիզիկա»)։

Ա. ՀՈՎՀԱՆՆԻՍՅԱՆ